

... „И Петъръ се грѣеше!“

„И стоеха рабитѣ и слугитѣ,
които бѣха наклали огънь, защото
бѣше студено, и се грѣеха: съ
тѣхъ стоеше и Петъръ и се
грѣеше.“¹⁾)

Малкитѣ нѣща, малкитѣ причини сж потикъ за велики дѣла или за велики прѣстѣпления — едно отъ двѣтъ. То сж ваши схващания; казвамъ: велики добродѣтели и велики прѣстѣпления. Това сж ваши съврѣменни схващания, защото много велики добродѣтели сж велики прѣстѣпления, а много велики прѣстѣпления сж велики добродѣтели. Може да ми възразите, защо това така трѣбва да бжде. — Понеже съврѣменнитѣ хора не сж умни. Че не сж умни, се вижда отъ това, че цѣлата земя е покрита само съ човѣшки кости — отъ тѣхнитѣ глупости. То е достатъчно, това е най-силно доказателство, други доказателства нѣма — има и други, но тѣ сж второстепенни.

Наклали слугитѣ огънь, защото било студено, и се грѣели, и Петъръ, и той се грѣелъ. Имаме двѣ категории хора: слугитѣ отъ стария свѣтъ, служители на Иродовото управление, и Петъръ, ученикъ на Христа, и той между тѣхъ. И еднитѣ се грѣятъ, и другитѣ се грѣятъ, Сега питамъ: какво заставило Петра и той да седи между тѣхъ? Всѣко нѣщо въ природата си има своята причина. И вие сега въ този свѣтъ, и вие треперите. Какво ви

¹⁾ Ев. Иоана 18:18.